

kån nævnes, at rigsrevisor bistår Udenrigsministeriet med udarbejdelse af regnskabsforskrifter og økonomisystemer samt yder rådgivningsvirksomhed ved projekter.

Endvidere vil statsrevisorerne stille sig velvilligt over for konkrete ønsker, dersom regeringen ønsker at få foretaget revisionsmæssige undersøgelser i større omfang i fremtiden.

Der skulle således ikke blive afvigelser fra hidtidig praksis.

En afklaring af de tjenestemandsretlige problemer er en forudsætning for gennemførelsen af Rigsrevisionens overførelse til Folketinget. Reglerne i dette forslag er i store træk identiske med de regler, der har været anvendt ved statsinstitutioners overførelse til amtskommunerne samt ved kommunale institutioners overførelse til staten.

Folketinget tilbyder Rigsrevisionens statstjenestemænd ansættelse som tjenestemænd i Rigsrevisionen med løn- og pensionsvilkår, der opretholder de for de pågældende tjenestemænd under ansættelsen i staten gældende regler. Såfremt de pågældende statstjenestemænd ikke ønsker at tage mod tilbudet, opretholder de ansættelsesforholdet til staten og får ikke ret til at søge afsked med ventepenge, rådighedsløn eller pension som følge af Rigsrevisionens overførelse til Folketinget.

Det forudsættes, at Rigsrevisionen kan fortsætte arbejdet uforstyrret, og at både tjenestemænd og overenskomstansatte kan ansættes på samme vilkår, som de hidtil har haft ved Rigsrevisionen. Bestemmelser til løsning af de tjenestemandsretlige problemer findes i §§ 3 og 4, jf. også de hertil knyttede bemærkninger.

De opgaver, der varetages af Rigsrevisionens personale og de arbejdsvilkår, hvorunder de udøves, må anses for væsensforskellige fra de opgaver og arbejdsvilkår, der er gældende for Folketingets personale. Hertil kommer, at Rigsrevisionens departementale opbygning ikke kan sammenlignes med Folketingets administration. Det er derfor anset for væsentligt at fastholde Rigsrevisionen som en selvstændig administrativ enhed, for hvilken løn- og normeringsforhold fastsættes uafhængigt af de for Folketingets administration gældende regler.

Vedrørende lovforslagets økonomiske og bevilningsmæssige konsekvenser bemærkes, at det er nødvendigt, at Rigsrevisionens hovedkonto under § 8 Økonomiministeriet på finanslovsforslaget for 1991 overføres til § 3 Folketinget ved ændringsforslag til 3. behandling.

På Rigsrevisionens hovedkonto findes en indtægtskonto under betegnelsen »Interne statslige overførsler« på 13,6 mio. kr. Kontoen indeholder

indtægter fra visse statsinstitutioners betaling af revisionsafgifter, som administreres af Finansministeriet, jf. Finansministeriets cirkulære af 9. januar 1989. Revisionsafgifterne beregnes som faste procenter af de anførte statsinstitutioners finanslovtal og er indført alene med henblik på dækning af Rigsrevisionens udgifter til ny teknologi.

Opretholdelsen af denne revisionsafgift efter lovforslagets ikrafttræden vil indebære en betydelig overførsel fra regeringens budget til Folketinget. Kontoen bør derfor bortfalde mod en tilsvarende forhøjelse af Rigsrevisionens udgiftsramme og modsvarende nedsættelse af rammerne for de berørte statsinstitutioner.

Under de anførte forudsætninger vil lovforslaget virke udgiftsmæssigt neutralt. Der er dog fra administrationen modtaget oplysninger om, at der foreligger et latent behov for oprettelse af interne revisioner ved aftaler mellem ministre og rigsrevisor i henhold til § 9 i rigsrevisorloven. Det er derfor præsidiets hensigt, når lovforslaget er vedtaget, at rette henvendelse til statsministeren for at få nedsat et sagkyndigt udvalg herom. Udvalget skal have til opgave at undersøge omfanget og karakteren af administrationens behov, de økonomiske konsekvenser heraf og tillige fremsætte forslag til løsning af finansieringen. Udvalget skal have en uafhængig revisionskyndig som formand og bestå af repræsentanter for Rigsrevisionen, Statsrevisorerne Sekretariat, Statsministeriet, Finansministeriet, et fagministerium, der har intern revision, et fagministerium, som ikke har det, samt chefen for en af statens interne revisioner.

Gennemførelsen af nærværende lovforslag vil gøre det nødvendigt at gennemføre en mindre konsekvensændring af Folketingets forretningsorden, hvor der i § 47, stk. 1 og 2, efter »statsrevisorerne« skal indsættes ordet: »rigsrevisor«. Herudover må der snarest gennemføres en vurdering af behovet for udarbejdelse af særlige regler som følge af overførelsens konsekvenser for Rigsrevisionens forhold til den forvaltningsretlige lovgivning, herunder betydningen for ombudsmandens kompetence. En overførelse af Rigsrevisionen til Folketinget vil medføre, at Rigsrevisionen ikke længere vil være omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, der kun gælder for institutioner, der er en del af »den offentlige forvaltning«. Det samme gælder for så vidt angår lov om offentlige registre. Placeringen af Rigsrevisionen som en organisation under Folketinget vil endvidere medføre, at Folketingets Ombudsmand ikke vil være kompetent vedrørende de dele af revisionens virksomhed, der ikke skal rapporteres til statsrevisorerne. Af større praktisk betydning er antagelig den indirekte virkning for ombudsmandens kompetence, som